

ad maturitatem deinde prouecti variant in eum, qui, eorum naturæ consentaneus est color. Nam & albi, & nigri, & phæi, id est, obscuri, flauī etiam, & nigricantis coloris, quin & umbratici efficiuntur, & prope modum omnia suscipiunt colorum discrimina. Quoniam autem plurimi colores sunt pluribus inuicem admistis ita ut vnus fiat ex omnibus cinnus, illud quoque liquet, in plantis opus esse eadem fieri temperamenta. Nam propter earum humorem perfluentem, & per se ipsas corruatam, omnes suscipiunt colorum facultates, & hoc circa fructuum maturaciones: & à sole & ab aeris calore excoctio, omnes pro ingenio suæ naturæ consistentes colores, hi quidem ocliūs, illi uerò tardius: uelut contingit circa tincturam purpuræ, cum illam atterunt, atque expriment, omnem ex ea humiditatē eliquant, elicuntque, quam deinde effusam in cortinis percoquant: & primò quidem nullus omnino certus color in tinctura percipitur. Eius rei causa est, quòd vnusquisque ipsorum colorum, dum humor magis, ac magis excoquitur, imò uerò & illi ipsi, qui in cortinis permisti sunt, colores, multas paulatim, ac varias suscipiunt differentias: nam & nigrum, & album, & òrρανον, id est, obscurū, & aërium, denique omnes reddunt, qui vnà excocti sunt. Propter temperamentum ergo nondum per se cōstitutum, nullū ex alijs coloribus certus est, atque percipiūus. Atqui hoc idem quoque euenit in fructibus. In multis enim quia non omnes simul sunt colorum maturitates, seu concoctiones, sed alij priūs, alij posterius consistunt colores, idcirco ex alio in alium mutationes fiunt: sicut in botryis, & phœnicibus, id est palmulis: isti enim aliquando primò punicej apparent. Nigro autem in se ipso consistente, tum in colorem vini transmutant, ac demum fiunt cyanei, siue cærulei, cum iam puniceus multa, ac pura nigredine permiscetur: qui eum posterius succedūt colores, cum exuperant, pristinos colores immutant. Quod in nigris fructibus præcipue manifestum est. Nam eorum plerique fermè ut superius diximus, ab initio quidem ex herbaceo colore immigrantes, sensim in puniceum transmigrāt, hincque rufi: sed festinè rursus transmigrāt ex rufo,

A χροµατος ἀπαντες ἦδη πεπαιγμένοι, μεταβήκοσιν εἰς τὸ κτ' εἶναι χροµα. καὶ γὰρ λευκοί, καὶ μέλανες, καὶ φαιῖ, καὶ ξανθοί, καὶ μελανοειδέες, καὶ σιαιοειδέες, [καὶ φοινικεοί, καὶ οἰνωποί, καὶ κροκοειδέες] καὶ χροῖν ἀπάσαις ἔχοντες γίνονται τὰς τῶν χροµατικῶν διαφοράς [διὰ τὸ τῶν ὑγρασιῶν τῶν βλαστῶν εἰς αὐτῶν διηθουµίαν, τοιαύτως ἔχειν τῶν τῶ χροµατος φύσιν.] ἔπει δὲ τὰ πλείετα γίνονται τῶν χροµατικῶν, πλείονα κερρανωµένων δὴ γλοιοι, φανερόν ὅτι καὶ τὰς ἐν τῶς φυτῶς χροῖας ἀνάγκη ταῖς αὐτὰς ἔχειν κροῖας διὰ γὰρ τούτων τὸ ὑπερδιηθουµίαν, καὶ µαθ' ἐαυτῶν τῶν σιαιωκλυῶν, ἀπάσαις λαμβάνει τὰς τῶν χροµατικῶν διατάξεις. καὶ τούτων σιαιωφόρου, ὡς ταῖς τῶν κερρατῶν πέψας: ὡς τὸ τῶν ἡλίου καὶ τῶν τῶ ἀέρος θερµότητος, ἔκαστα καθ' ἐαυτὰ σιαιώσεται τῶν χροµατικῶν, τὰ κτ' εἶναι, τὰ δὲ βραδύτερον, καθ' ἑαυτὰ συµβάνη καὶ ὡς τῶν βαρῶν τῶν τῶς πορφύρας. καὶ γὰρ ταύτων ὅταν κίψαντες ἀπασαν ἐξ αὐτῆς τῶν ὑγρασιῶν ἐκλύσωσι, καὶ ταύτων ἐκχέαντες, ἐψῶσιν ἐν τῶς χύτραις, τὸ κτ' κροῖον οὐδὲν ὄλας ἐν τῇ βαφῇ τῶν χροµατικῶν φανερόν ὅτι, διὰ τὸ κτ' μικρόν ἔκαστον αὐτῶν τῶν ὑπερσιαιωφόρων µελλόν, καὶ τῶν ἐπὶ ἐκκροῖτων ἐν αὐτοῖς χροµατικῶν µιγνύµεραν δὴ γλοιοι, πολλὰς καὶ ποικίλας λαμβάνειν διαφοράς. καὶ γὰρ μέλαν [καὶ λευκόν], καὶ ὀρφνεῖον, καὶ ἀερεοειδέες, [καὶ τῶν τελευτῶν ἀπαντα γίνονται πορφυροειδῆ τῶν αἰθέων ἔκαστος] σιαιωψοῦνται ὡς διὰ τῶν κροῖων κίψαν καθ' αὐτὸ µηδὲν τῶν δὴ γων χροµατικῶν φανερόν ἔσθ'. τὸ δ' αὐτὸ τῶν συµβάνει καὶ ὅτι τῶν κερρατῶν. ἐν πολλοῖς γὰρ, διὰ τὸ µὴ πάσαις αἰμα γίνεσθαι ταῖς τῶν χροµατικῶν πέψας, δὴ καὶ τὰ κτ' αὐτῶν σιαιώσεται κροῖτερον, τὰ δ' ὑπεροί, καὶ ἐτέρον εἰς ἔτερον μεταβήκοσιν, ὡς κτ' καὶ οἱ βοτρύες καὶ οἱ φοινικες, καὶ γὰρ οὗτοι εἰότε κτ' κροῖον γίνονται φοινικεοί τῶν δὲ μέλας ἐν αὐτῶν σιαιωφόρου, μεταβήκοσιν [τάλι] εἰς τὸ οἰνωπῶν τὸ δὲ τελευτῶν γίνονται κερρατοειδέες, ὅταν ἦδη καὶ τὸ φοινικεοῦ πολλῶ καὶ ὑπερδιηθουµία τῶν χροµατικῶν, ὅταν κερρατῶν, ὅταν κερρατῶν κερρατῶν κερρατῶν φανερόν ὅτι, ἀρχαί κτ' ἐν τῶν ποικίλοις μεταβήκοσιν, καὶ γὰρ µετῶσεται πάλιν ἐκ τῶν πυρρῶν καὶ κίψαν.

Τὸ τῶν φαιῶν χροῖον
καὶ τῶν λευκῶν
τῶν κροκοῶν
καὶ τῶν οἰνωπῶν
καὶ τῶν κροκοῶν
καὶ τῶν οἰνωπῶν

εἶναι τῶν πορφύρας
φύσιν.

καὶ τῶν κροκοῶν
καὶ τῶν οἰνωπῶν

καὶ τῶν κροκοῶν
καὶ τῶν οἰνωπῶν